

ПРОЉЕЋЕ ЋЕ ПЈЕСМО УМИРУЋЕ

прољеће ће прољеће ће о љубави
већ насрће са тисуће пупољака
прољеће ће заружит ће у глави
радујте се блузе дјевојака

распрснут ће свилене кошуље
мравље миље већ жари голица
о љубави полудјет ће биље
јато птица синут ће из лица

прољеће ће надикат ће траве
и шикнут ће дјеви до појаса
већ природу шеве гласно славе
у шеверу уздах се бјеласа

прољеће ће прољеће ће о љубави
већ се ногом у трбуху рита
осјећаш ли дршће сан у јави
а нечија срећа свијетом скита

прољеће ће дрвеће горуће
млада брезе са коријеном храста
прољеће ће очи моје вруће
у погледе свити цвркут ластва

прољеће ће минут ће хладноће
у прсима пишти свемир самац
прољеће ће пјесмо умируће
вриште мисли а у срцу тајац

ДЕСЕТ ПРСТА

све што у њему врије
он равно у лице скреше
код своје руке двије
он ником ријеч не теше

и сви га крадом воле
дубоко у себи ћуте
тог сина истине голе
ал сви крух свој једу и шуте

усамљен а у свима
он жуч чемери бљује
хиљаде срца има
а само једно кује

и клијешта клијештима стеже
крвави зној свјетлуца
жилаве руке реже
челична вилица пуца

он диже руке и љуби
љуби лијеву и десну
па пљуну на длан груби
из шака искра кресну

све док је ових руку
што крух и љубав дијеле
жено слободно рађај
нек се дјеца веселе

све док је ових руку
цврчат ће мрсне здјеле
па кад и чељад туку
само им добро желе

и запјева из дубине
из жеђи живе стијене
осванем уз виолине
а пробуде ме сирене